

OBAWIĆ SIĘ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-), a jasne.

fut 3 sg obawi się. ◊ [*praet 3 sg m* obawił się. ◊ *3 pl m pers* obawili się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Mieć radość, rozweselić się [na czym]*: BEdę vřtáwicznie chwalił páná mego/ á nigdy řnadz nie vřtáná vřtá moie á nátem řie práwřie obáwi duřlá moiá [*in Domino laudabitur anima mea Vulg Ps 33/3*; Dufzá moiá w Pánu řię chłubić będzře *BibRadz*] *RejPs* 49.

2. [*Opóźnić lub zaniedbać coś zajmwszy się czymś innym [czym]*]: Był tedy w kořciele młodźzienře ieden mocny imieniem Eleazar řyn Aná/nřego [!] Biskupá/ ten (gdř oćciec řiego przy ořtarzu obáwił řie vrzędem káplánskim) widzác okrućřenřtwo ktore Pilus dźiáłał [...] zapalił řie gnřewem wielkim barzo *FlawHist* lv; Bacząc to źydowie zgromádzřili řie/ y řlucháli trąb onych/ y obáwili řie tym chcąc wiedzřieć coby řie dźiáło á nie gonili Rzymiánow/ á gdř ráno było obaczili áno ich nie mářz *FlawHist* 16v.]

Formacje współrdzenne cf BAWIĆ SIĘ.

AS